

Dosarul nr. 3ra-391/20

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central (jud: P. Cocitov)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: A. Gheorghieș, R. Burdeniuc, E. Bejenaru)

ÎNCHEIERE

11 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de Eduard Suhari împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea recalculării pensiei,

împotriva deciziei din 26 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 27 mai 2019 a Judecătoriei Soroca, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 20 februarie 2019 Eduard Suhari, reprezentat de avocatul Lilia Berladean, a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea recalculării pensiei.

În motivarea acțiunii reclamantul Eduard Suhari a indicat că începând cu anul 1990 Eduard Suhari, a activat în cadrul subdiviziunii Ministerului Afacerilor Interne. Începând cu 07 aprilie 2006 până la 12 iunie 2015 a activat în cadrul subdiviziunii de pază escortare și deținere a persoanelor reținute și arestate în izolatoarele de urmărire penală (izolatoarele de detenție provizorie).

Reclamantul a relatat că la data de 12 iunie 2015 Eduard Suhari, a încetat activitatea astfel, stabilindu-i-se pensia pe linia Ministerului Afacerilor Interne, însă la data concedierii și stabilirii pensiei, vechimea calendaristică în serviciu pentru perioada 07 aprilie 2006-12 iunie 2015 nu a fost calculată cu înlesniri 1:2. Însă, datorită promulgării ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 96 din 20 martie 2018 la moment i s-a calculat și constatat vechimea în muncă cu înlesniri pentru perioada nominalizată 07 aprilie 2006-12 iunie 2015 de către organul în care a activat

și anume Inspectoratul de Poliție Florești, ce constituie 18 ani, 4 luni, 10 zile, iar în acest sens eliberându-i-se certificat confirmativ cu nr. 10861 din 26 decembrie 2018 pentru a fi prezentat la Casa Teritorială de Asigurări Sociale.

Reclamantul Eduard Suhari a relatat că în urma acestor noi circumstanțe apărute la data de 26 decembrie 2018 Eduard Suhari, s-a adresat cu cerere la organul asigurării sociale, cu cerința de a reexamina pensia stabilită anterior datorită noilor circumstanțe apărute la moment și anume mărimea vechimii în muncă. Cererea depusă a fost înregistrată cu nr. 1-01 /08-1161. Astfel, la cererea depusă a primit răspunsul nr. 1823 din 27 decembrie 2018 prin care i s-a refuzat în cele solicitate. Drept temei fiind invocat că ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 96 din 20 martie 2018 nu servește motiv de recalculare a pensiei și doar prevede stabilirea pensiei.

Reclamantul Eduard Suhari a menționat că datorită refuzului Casei Teritoriale de Asigurări Sociale, în temeiul Legii contenciosului administrativ a expediat cerere prealabilă în adresa Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la soluționarea litigiului pe cale amiabilă. Pe marginea cererii prelabile la data de 08 februarie 2019 a primit răspunsul nr. S-123/19/ din 05 februarie 2019 prin care i s-a comunicat că perioada de activitate 07 aprilie 2006-12 iunie 2015 nu poate fi raportată la prevederile pct. 8 al Hotărârii de Guvern nr. 78 din 21 februarie 1994.

Astfel, reclamantul consideră că Casa Teritorială de Asigurări Sociale cât și Casa Națională de Asigurări Sociale au acționat ilegal și au emis soluții contrar prevederilor legale. Conform, certificatului nr. 10861 din 26 decembrie 2018, eliberat de Inspectoratul de Poliție Florești se constată că perioada de activitate 07 aprilie 2006-12 iunie 2015, confirmă o vechime în muncă mărită și anume de 18 ani, 4 luni, 10 zile.

Reclamantul Eduard Suhari consideră că în urma acestor circumstanțe și anume certificatul prezentat care confirmă vechimea în muncă mărită, pârâta urma să dispună recalcularea pensiei stabilite anterior pe acest motiv, însă necătând la acest fapt i s-a refuzat în cerința dată.

Reclamantul Eduard Suhari a solicitat admiterea acțiunii, a fi considerat ilegal refuzul nr. 1823 din 27 decembrie 2018 emis de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Florești prin care s-a refuzat în recalcularea pensiei pe motivul măririi vechimii în muncă, a fi considerat ilegal răspunsul nr. S-123/19 din 05 februarie 2019 eliberat de Casa Națională de Asigurări Sociale, obligarea pârâtei la recalcularea pensiei stabilite anterior, reieșind din faptul măririi vechimii în muncă pentru perioada 07 aprilie 2006-12 iunie 2015 cu înlesniri 1:2 ce constituie această perioadă 09 ani, 2 luni, 28 zile cu coeficientul (2) 18 ani, 4 luni, 10 zile, obligarea pârâtei să recunoască vechimea în muncă cu includerea avantajelor de 2 luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu pentru perioada 07 aprilie 2006-12 iunie 2015 cu înlesniri 1:2 ce constituie această perioadă 09 ani, 2 luni, 28 zile cu coeficientul (2) adică 18 ani, 04 luni, 10 zile, încasarea cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu soluționarea litigiului respectiv.

Prin hotărârea din 27 mai 2019 a Judecătoriei Soroca, sediul Central a fost admisă integral cererea de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ depusă de Eduard Suhari împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea recalculării pensiei,

se consideră neîntemeiate răspunsul Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Florești, cu nr. 1823 din 27 decembrie 2018 și Casei Naționale de Asigurări Sociale al Republicii Moldova, cu nr. S-123/19 din 05 februarie 2019, se obligă Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova să-i recalculeze lui Eduard Suhari, cuantumul pensiei, începând cu 07 aprilie 2006 până la 12 iunie 2015, luându-se în considerare certificatul eliberat de către Inspectoratul de Poliție Florești nr. 10861 din 26 decembrie 2018, cu achitarea diferenței de pensie neplătită, luând în calcul înlesnirile 2 zile pentru 1 zi de serviciu (1:2) cu obligarea recunoașterii vechimii în muncă, cu includerea înlesnirilor 1:2.

Prin decizia din 26 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 27 mai 2019 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de Eduard Suhari împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea recalculării pensiei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la data de 12 iunie 2015 Eduard Suhari, a încetat activitatea, stabilindu-i-se pensia pe linia Ministerului Afacerilor Interne, vechimea calendaristică nefiind calculată cu înlesniri 1:2, fapt ce se confirmă de încheierea de stabilire a pensiei pentru vechime în muncă din 08 iulie 2015 a Ministerului Afacerilor Interne și calculului vechimii în serviciu pentru stabilirea pensiei din 29 mai 2015, întocmit de Inspectoratul de Poliție Florești.

Instanța de apel a mai reținut că prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 96 din 20 martie 2018 „Cu privire la recunoașterea unor înlesniri pentru stabilirea pensiei anumitor categorii de funcționari publici cu statut special și militari din cadrul Ministerului Afacerilor Interne”, s-au acordat înlesniri două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu, militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, corpului de ofițeri și subofițeri din cadrul subdiviziunilor, autorităților administrative și instituțiilor din subordinea Ministerului Afacerilor Interne (funcționarilor publici cu statut special și din cadrul MAI), pe perioada activității în cadrul subdiviziunilor de pază, escortare și deținere a persoanelor reținute și arestate în izolatoarele de urmărire penală (izolatoarele de detenție provizorie), care urmează a fi luate în considerare la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei în conformitate cu prevederile Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne.

Instanța de apel a invocat că eliberarea confirmărilor privind înlesnirile prevăzute la pct. 1 al prezentului ordin la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pentru funcționarii publici cu statut special și militarii, care și-au îndeplinit serviciul în cererea acestora, de către autoritățile administrative și instituțiile din subordine, prin intermediul subdiviziunilor de resurse umane, conform competenței, care va fi determinată de ultimul loc de muncă al solicitantului. În cazul lichidării subdiviziunilor în care solicitanții au activat anterior, confirmările vor fi eliberate de către subdiviziunile autorităților administrative sau instituțiile din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care au devenit succesori de drepturi și obligații sau au preluat competențele subdiviziunilor de poliție reorganizate sau lichidate.

Instanța de apel a reținut că din certificatul nr.10861 din 26 decembrie 2018,

eliberat de către Inspectoratul de Poliție Florești al Inspectoratului General al Poliției urmează că Suhari Eduard Simion a îndeplinit serviciul în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne în perioada 01 septembrie 1990-03 iulie 1992, 09 august 1996-06 octombrie 2000 și 13 martie 1996-12 iunie 2015. Intimatul a activat în cadrul izolatorului de detenție provizorie, care presupunea paza și escortarea persoanelor deținute, precum și cele condamnate în perioada de la 07 aprilie 2006 până la 12 iunie 2015, ce constituie 9 ani 2 luni și 05 zile cu coeficientul (2) -18 ani 4 luni și 10 zile, astfel vechimea în muncă, calculată cu avantaje, constituie 31 ani 5 luni și 5 zile.

Instanța de apel a reținut că prima instanță just a stabilit că organul de asigurări sociale nu a controlat autenticitatea actului ce confirmă vechimea în muncă, dar a refuzat recalcularea pensiei punând la îndoială legalitatea modului în care angajatorul a calculat stagiul de muncă al reclamantului Eduard Suhari, împrejurare care depășește noțiunea de control al autenticității. Altfel spus, CNAS, în temeiul normei precitate, poate verifica actele eliberate de angajator doar cu privire la elementele de fapt, nu și cele de drept. Prin urmare, din vina organului cu atribuții de stabilire și calculare a pensiei, care la data pensionării reclamantului era Ministerul Afacerilor Interne, intimatului i-a fost stabilită o pensie în mărime mai mică decât cel obținut ca rezultat al recalculării vechimii în muncă, situație ce a generat achitarea unei pensii mai mici reclamantului, începând cu 12 iunie 2015.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei enunțate, la 15 ianuarie 2020, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus prin intermediul oficiului poștal, recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi decizii.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, deoarece instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante ale cauzei, iar concluziile, expuse în hotărâre și decizie, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, precum și a aplicat eronat normele de drept material și, anume, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat unele prevederi legale.

Recurenta a menționat că la materialele dosarului de pensionare este prezent calculul vechimii în serviciu în care sunt reflectate toate perioadele de activitate și modalitatea de calcul a vechimii pentru fixarea pensiei din 12 iunie 2015. Potrivit calculului efectuat de către Ministerul Afacerilor Interne, toată perioada de activitate din cadrul Izolatorului de Detenție Provizorie este calculată corect fără înlesniri de 1:2. Calculul dat a fost adus la cunoștință intimatului sub semnătură la momentul stabilirii pensiei și până în prezent calculul respectiv nu a fost contestat de către intimat.

Recurenta a relatat că în urma verificării actului ce confirmă vechimea în serviciu al intimatului, certificatul eliberat de Inspectoratul de Poliție Florești nr. 10861 din 26 decembrie 2018, Casa Națională de Asigurări Sociale corect a respins cererea intimatului privind recalcularea pensiei, reieșind din recalcularea vechimii în muncă cu înlesniri de 1:2, dat fiind faptul că activitatea din cadrul Izolatorului de Detenție Provizorie nu cade sub incidența pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă,

stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar. Conform prevederilor pct. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar, persoanelor care cad sub incidența normei date se acordă următoarele înlesniri: d) două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu: în instituții penitenciare de tip închis, izolatoarele de urmărire penală, casele de arest și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări de subteran.

Recurenta Casa Națională de Asigurări Sociale a relatat că această normă de drept stipulează expres căror colaboratori se acordă două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu (1:2) în această ordine de idei, conchide că vechimea în muncă în cadrul altor instituții decât cele menționate în prezenta normă nu poate fi calculată cu înlesniri de 1:2, respectiv și perioada de activitate a intimatului în cadrul Izolatorului de Detenție Provizorie nicidecum nu poate fi atribuită sau recunoscută ca vechime în muncă cu înlesniri. Reieșind din cele expuse supra, temei de recalculare a pensiei în legătură cu recalcularea vechimii în muncă pentru perioada activității în cadrul Izolatorului de Detenție Provizorie, ca perioadă calculată cu înlesniri de 1:2, în baza certificatului eliberat de Inspectoratul de Poliție Florești nr. 10861 din 26 decembrie 2018, nu este, ori la moment o lege care să prevadă dreptul colaboratorilor care au activat sau activează în cadrul Izolatorului de Detenție Provizorie la calcularea vechimii în muncă cu înlesniri nu este.

Cât privește certificatul eliberat de Inspectoratul de Poliție Florești nr. 10861 din 26 decembrie 2018, prin care perioada de activitate a intimatului Eduard Suhari din cadrul Izolatorului de Detenție Provizorie a fost recalculată cu înlesniri de două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu, recurenta consideră că urmează a fi apreciat critic, deoarece ordinul nr. 96 din 20 martie 2018 emis de Ministerul Afacerilor Interne în baza cărui a fost emisă confirmarea respectivă, depășește vădit prevederile actului normativ în temeiul căruia a fost emis.

Recurenta Casa Națională de Asigurări Sociale a menționat că avantajul dat, două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu este expres garantat de Legea nr. 300 din 21 decembrie 2017 cu privire la sistemul administrației penitenciare, cât și Legea nr. 1036 din 17 decembrie 1996 cu privire la sistemul penitenciar, abrogată la data 16 mai 2018. De altfel, avantajul pretins de către intimat nu a fost garantat de către prevederile Legii nr.416-XII din 18 decembrie 1990 cu privire la poliție, care produceau efecte juridice la momentul activității intimatului în cadrul Batalionului serviciului de escortă și pază, cât și în prezent aceste facilități nu sunt reglementate de către Legea nr. 320 din 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului.

În acest context recurenta conchide că avantajul pretins, două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu, se răsfrânge doar asupra colaboratorilor care activează în una din instituțiile enumerate în pct. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă

și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar.

Suplimentar, recurenta Casa Națională de Asigurări Sociale a specificat că, prin Hotărârea Guvernului nr. 494 din 29 mai 1997 „Pentru modificarea și abrogarea unor hotărâri ale Guvernului, pct. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar, a fost completat cu lit. d), care reglementează dreptul de a calcula două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu desfășurat nemijlocit în închisori, izolatoarele de anchetă penală și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări de subteran.

Recurenta Casa Națională de Asigurări Sociale a menționat că modificările operate în Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 au fost efectuate în conformitate cu prevederile art. 33 din Legea nr. 1036 din 17 decembrie 1996 cu privire la sistemul penitenciar, abrogată la data 16 mai 2018 și nicidecum în temeiul unui alt act normativ care stabilește astfel de garanții și pentru colaboratorii Ministerului Afacerilor Interne sau Inspectoratul General al Poliției, ori temeiul legal de emiteră a actelor normative este expres stabilit în art. 44 al Legii nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative.

Intimatul Eduard Suhari nu și-a valorificat dreptul de a depune referință la recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, deși după cum rezultă din avizul de primire, anexat la materialele cauzei, a recepționat copia cererii de recurs motivate depuse de Casa Națională de Asigurări Sociale a (f.d. 105, vol. I).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Prin urmare, legalitatea procedurilor care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ se va verifica prin prisma Codului administrativ.

Conform art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Luând în considerare că recurenta Casa Națională de Asigurări Sociale a recepționat decizia recurată la data de 02 ianuarie 2020, fapt ce se confirmă prin dovada trimiterii poștale DS3118142240AS (f.d.94,vol.I) și a depus recurs prin intermediul oficiului poștal împotriva deciziei din 26 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți la data de 15 ianuarie 2020, adică în termen de 30 de zile de la recepționarea deciziei recurate, completul ajunge la concluzia că recurenta Casa Națională de Asigurări Sociale s-a conformat prevederilor legale, încadrându-se în termenul de depunere a recursului prevăzut de art. 245 alin. (1) din Codul administrativ.

Astfel, examinând temeiurile recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că Casa Națională de Asigurări Sociale a indicat argumente ce țin de dezacordul său cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere. La fel, recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care acest drept este garantat de art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual, așa cum formal invocă Casa Națională de Asigurări Sociale și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, inadmisibil.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin.(3) din Codul administrativ, precum și art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan